

ORIGINAL

uz. sp. s. usn. k
4T0642006

6T 14/2006-606-

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 24.6.2006 je vykonatelné.

KRAJSKÝ SOUD V PRAZE
2.8. července 2006

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. dubna 2006 v senátě složeném z předsedy JUDr. Stanislava Černeckého a přísedících Vladimíra Kulicha a Jiřího Žížaly t a k t o :

Obžalovaný

V [REDACTED] K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v P [REDACTED], bez zaměstnání, trvale bytem S [REDACTED], V [REDACTED] č. [REDACTED], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha 6 – Ruzyně,

j e v i n e n , ž e

1.

dne 13. října 2005 v době od 12.00 do 13.00 hodin v lesním porostu zv. „J [REDACTED]“ v katastru obce N [REDACTED], okr. Brno – venkov, v úmyslu usmrtit nejméně šestkrát vystřelil ze své legálně držené pistole zn. Glock model 34, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDACTED], na poškozené F [REDACTED] L [REDACTED], nar. [REDACTED], kterého zasáhl třemi střelami do hlavy a hrudníku, přičemž poškozený v důsledku průstřelu hlavy a dvou průstřelů hrudníku s poraněním mozku, hrudní aorty, srdce a levé plíce na místě zemřel, a B [REDACTED] L [REDACTED], nar. [REDACTED], kterou

zasáhl třemi střelami do hlavy, hrudníku a pravé paže, přičemž poškozená v důsledku zhmoždění mozku a poranění srdce, plic a hrudní srdečnice na místě zemřela,

t e d y jiného úmyslně usmrtil a tento čin spáchal na dvou osobách.

2.

dne 16. října 2005 v době od 18.00 do 19.30 hodin v lesním porostu v katastru obce M[REDAKCE] okr. Kladno, v úmyslu usmrtit vystřelil šestkrát ze své legálně držené pistole zn. Glock model 34, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDAKCE] na poškozeného J[REDAKCE] L[REDAKCE], nar. [REDAKCE], kterému způsobil dva průstřely hlavy, dva průstřely hrudníku a dva průstřely levé paže, přičemž poškozený v důsledku mnohočetných zlomenin klenby a spodiny lební se zakrvácením mozkových komor a střelného poranění hrudníku na místě zemřel,

t e d y jiného úmyslně usmrtil a tento čin spáchal opětovně.

T í m s p á c h a l

ad 1)

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák.

ad 2)

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák.

a o d s u z u j e s e

podle § 219 odst. 2 tr. zák. za použití § 29 odst. 3 tr. zák., § 35 odst. 1 tr. zák. k **v ý j i m e č n ě m u ú h r n n ě m u t r e s t u o d n ě t í s v o b o d y n a d o ž i v o t í**.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. se obžalovanému ukládá trest propadnutí pistole zn. Glock model 34, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDAKCE].

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému dále ukládá povinnost nahradit poškozené V [REDAKCE] L [REDAKCE], bytem K [REDAKCE], Ř [REDAKCE] škodu ve výši 2970,-- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený J [REDAKCE] L [REDAKCE], bytem K [REDAKCE], Ř [REDAKCE] odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dle přesvědčení soudu v hlavním líčení byly provedeny veškeré důkazy potřebné pro objasnění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro spravedlivé rozhodnutí. Provedené důkazy tvoří ucelený, logický důkazní řetězec a ve svém souhrnu jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností obž. usvědčují ze spáchání skutkového děje uvedeného ve výrokové části rozsudku pod ad 1), 2).

Skutková zjištění uvedená ve výrokové části rozsudku vzal soud za prokázaná jednak na základě výpovědi obžalovaného V [REDAKCE] K [REDAKCE] (dále jen obž.) ze dne 20. října 2005 ve spojení se znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie, neurologie a doplňujícími výsledky znalců Prof. MUDr. J. Rabocha, DrSc., MUDr. L. Procházky, PhDr. K. Netíka, CSc., Prof. MUDr. Z. Seidla, CSc., jakož i na základě znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ve spojení s výsledky znalců MUDr. K. Schnellera, MUDr. M. Zeleného, prim. MUDr. J. Mudrové, MUDr. M. Votavy, prim. MUDr. J. Hladíka, znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví balistika ve spojení s výsledkem zpracovatele Ing. B. Planky, CSc., odborného vyjádření Kriminalistického ústavu Praha PČR z oboru chemie, odvětví kriminalistická fyzikálně-chemická expertiza, protokolů o ohledání míst činů ve spojení se svědeckými výpověďmi Z. M [REDAKCE], V. L [REDAKCE], F. Č [REDAKCE], dále i na základě protokolů o vydání věci a o provedení domovní prohlídky v bytě obž. a dokladů poskytnutých rezervačním oddělením hotelu Continental Brno.

Obžalovaný V [REDAKCE] K [REDAKCE] při výslechu po zahájení tr. stíhání dne 20. října 2005 před policejním komisařem (za přítomnosti obhájce) spáchání tr. činů, pro které je stíhán, v plném rozsahu doznal. Nevypovídal sice spontánně, nicméně v rámci odpovědí na položené otázky popsal své racionální jednání v době páchaní tr. činů - k motivaci svého jednání,

k výběru obětí, k volbě míst činů, ke svému jednání před i po spáchání tr. činů odmítl blíže vypovídat.

K prvnímu skutku popsanému v usnesení o zahájení tr. stíhání – vražda manželů L [REDACTED] uvedl, že ve čtvrtek dne 13. října 2005 někdy mezi 10.00 až 14.00 hod. přijel osobním autem své matky zn. Renault Clio do lesa ve vzdálenosti asi 20 až 30 km od Brna. S sebou měl svoji legálně drženou pistoli zn. Glock, vzor 34, ráže 9 mm opatřenou optickým zaměřovačem (kolimátorem – zařízení, které vysílá malou červenou tečku na sklíčko, a když se člověk tím sklíčkem dívá a vidí tu tečku někde na cíli, slouží k míření). Muže a ženu zastřelil zblízka – asi ze vzdálenosti 6 až 8 metrů, stáli na kraji lesa. Nejdřív střílel dvakrát muže do trupu – prsou a potom dvakrát paní (v té době byl těsně u auta). Poté, co oba spadli na zem, tak k nim popošel 2 až 3 kroky, střílel je oba do hlavy a poté odejel (není důležité, kam pak odjel, tam se nedělo nic, co by souviselo s tímto skutkem). Kolimátor mu tehdy fungoval, zapnul jej už v autě – když viděl poškozené, vzal do ruky pistoli, zapnul kolimátor, nabil pistoli. Bylo mu jedno, koho zastřelí (neví jestli dítě – taková situace nenastala). K důvodu pouze uvedl: „o důvodu se bavit nebudu ... samozřejmě mám, ale nechci ho uvádět – nebudu k téhle věci vypovídat“. Poškození byli starší - blíže je neregistroval, asi šli na dřevo, měli kárku plnou dřeva. Místo bylo též náhodné. Nejel přímo na to místo, ale počítal s tím, že se to stane. Když na poškozené zahájil palbu, nic necítil – soustředil se na to, co chtěl udělat. Že skutek udělá, věděl měsíc předem 13. září 2005 - o tom, co se 13. září 2005 stalo, rovněž nechtěl mluvit.

K druhému skutku popsanému v usnesení o zahájení tr. stíhání – vražda J [REDACTED] L [REDACTED] uvedl, že v neděli 16. října 2005 jel matčiným autem zn. Renault Clio, načež u obce H [REDACTED] odbočil na místní komunikaci vedoucí k lesu a poté auto zaparkoval na jeho okraji. Od auta pak šel po lesní cestě – pošk. šel proti němu. Vyndal z kufríku pistoli a chtěl zapnout kolimátor, což mu však nešlo, a tak na pošk. střílel bez zapnutého kolimátoru - nejprve jednu, možná dvě rány zepředu, potom se pošk. začal točit a utíkat, padlo několik dalších ran – neví kolik. Nejprve střílel pošk. na tělo – pošk. měl batoh, a tak se snažil střílet mu na hlavu – asi se trefil, pošk. padl na zem. Poté popošel několik kroků k pošk., střílel ho do hlavy a poté odešel zpět k autu a vrátil se domů. Dále i uvedl, že na pošk. střílel ze vzdálenosti asi 8, 10 metrů. Na hlavu pošk. vystřelil dva výstřely – jeden když utíkal a druhý když ležel. Procházel se v lese – čekal, koho potká. Nejprve viděl nějaký pár, na ten střílet nechtěl. Střílel tolik ran, neboť mu nešel zapnout kolimátor (zaseklo se mu kolečko,

kterým se ovládá červená tečka) – na střelnici bez kolimátoru skoro nestřílel (střílel na střelnici od června do září 2005 3 - 4x týdně). Nepočítal s tím, že kolimátor nebude funkční – přesnost střelby byla mizivá (když se to stalo, musel jednat dál). Pošk. vypadal starší – asi 50 let. Měl na zádech batoh. S sebou měl malého psa (když ho pošk. viděl, tak psa upnul na vodítko). Psa během střelby nevnímal, snažil se zasáhnout pošk. Pošk. potkal náhodně, i místo bylo náhodné, stejně jako v prvním případě. K motivaci svého jednání se i ohledně tohoto skutku odmítl vyjádřit. Spáchat další skutek se rozhodl v pátek 14. října 2005 – konkrétně neděli 16. října 2005 nevěděl.

Na dotaz obhájce, zda jej mrzí, co se stalo, obž. sdělil, že jej to nemrzí, chtěl to udělat, udělal to vědomě. Nebyl ovlivněn žádnými návykovými látkami. Na otázku, zda počítal s tím, že by spáchal něco jiného než stíhané dva skutky, uvedl, že o tom také nechce mluvit.

Dne 21. října 2005 při pokračování výslechu z 20. října 2005 obž. upřesnil, že dne 13. října 2005 mezi zaparkováním auta a střelbou byla asi 5minutová prodleva. Poté se odmítl zúčastnit plánované rekonstrukce, a to jak k případu vraždy pošk. manželů L [REDACTED], tak i k případu vraždy pošk. J. L [REDACTED].

Při výslechu před soudcem Okr. soudu Praha – východ dne 21. října 2005 v souvislosti s rozhodnutím o jeho vzetí do vazby obž. pouze uvedl, že ke své osobě i k trestné činnosti vypovídal před policií – uváděl pravdu, vyjádřil se obsírně, již se nechce ke své osobě ani k trestné činnosti vyjadřovat, odmítá vypovídat.

Při výslechu před policejním komisařem dne 14. března 2006 obž. pouze uvedl, že nemá nic dalšího, co by k věci samotné ani k průběhu vyšetřování doplňoval.

Při hlavním líčení obž. využil svého práva a k věci nevypovídal. V rámci vyjádření dle § 214 tr. řádu k provedeným důkazům opětně odkázal na svoji výpověď ze dne 20. října 2005 s tím, že směr střelby na hrudník pošk. F. L [REDACTED] byl opačný než uvádí znalci, tj. nikoli zezadu dopředu, nýbrž opačně (znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. K. Schneller a MUDr. M. Zelený setrvali na závěru, že směr byl zezadu dopředu předmětný rozpor nemá pro posouzení věci vliv) – poslední střela do hlavy pošk. J. L [REDACTED] mohla být ze vzdálenosti kolem jednoho metru poté, co k němu přistoupil, ale předchozí střela do hlavy pošk. J. L [REDACTED] byla určitě na delší vzdálenost (znalec z oboru

zdravotnictví, odvětví soudní lékařství prim. MUDr. J. Hladík potvrdil, že na zvýšeném ranivém účinku a vzniku rozsahu poranění mohlo mít vliv použité střelivo) – do batohu pošk. J. L. [REDACTED] z bezprostřední blízkosti nevystřelil (zpracovatelé odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika a fyzikální chemie Ing. R. Vávra a Mgr. T. Kmječ poukázali, že jejich závěr je třeba považovat za orientační, což vyjadřuje formulace „patrně“ – manželka pošk. J. L. [REDACTED] dala souhlas, aby na batoh byla provedena kontrolní střelba pro potřeby znaleckého zkoumání). K ostatním provedeným důkazům obž. výhrady neměl – jeho doznání s těmito důkazy koresponduje.

Zjištění ohledně charakteru poranění poškozených F. [REDACTED] L. [REDACTED], B. [REDACTED] L. [REDACTED] a J. [REDACTED] L. [REDACTED] a mechanismu jejich vzniku, jakož i ohledně bezprostřední příčiny jejich smrti soud čerpal ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství prim. MUDr. Jany Mudrové, MUDr. Milana Votavy, MUDr. Karla Schnellera, MUDr. Michala Zeleného, prim. MUDr. Jiřího Hladíka, MUDr. Olgy Plockové - Tatičové.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Karla Schnellera a MUDr. Michala Zeleného vyplývá, že pošk. F. [REDACTED] L. [REDACTED] utrpěl tři střelné rány, a to střelnou ránu hlavy se vstřelem v oblasti pravého ušního boltce a s výstřelem v pravé temenní krajině (střelný kanál probíhal zespodu nahoru, zepředu mírně dozadu, zprava lehce doleva – průstřel hlavy s průstřelem lebky a mozku) a dvě střelné rány zad - jedna na zadní straně levé poloviny hrudníku (střelný kanál probíhal zezadu dopředu, zleva doprava, strmě zespodu nahoru – průstřel hrudníku s poraněním dolního a horního laloku levé plicy) a druhá na zadní ploše pravé poloviny hrudníku (střelný kanál probíhal zezadu dopředu, zprava doleva, mírně zespodu nahoru – průstřel hrudníku s průstřelem 9. hrudního obratle, hrudní aorty, poraněním srdce a levé plicy) s výstřely na přední ploše horní třetiny levé poloviny hrudníku. Každé ze zjištěných střelných poranění bylo samo o sobě způsobilé přivodit smrt pošk., neboť každá z ran byla spojená se závažným porušením důležitého orgánu. Pitvou nebyly zjištěny známky přiložení ústí hlavně k povrchu těla, ani známky střelby z bezprostřední blízkosti. Zcela jednoznačně se jednalo o střelná poranění způsobená výstřely z ruční palné zbraně používající jednotnou střelu.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství prim. MUDr. Jany Mudrové a MUDr. Milana Votavy vyplývá, že pošk. B. [REDACTED] L. [REDACTED] utrpěla

tři střelné rány, a to jednak střelnou ránu hlavy se vstřelem na čele vlevo a s výstřelem na rozhraní temenní a týlní krajiny vpravo (střelný kanál probíhal zepředu dozadu, zleva doprava, mírně zdola nahoru – průstřel hlavy jednotnou střelou), dále střelnou ránu hrudníku se vstřelem nad levou prsní bradavkou a s výstřelem na zádech vpravo (střelný kanál probíhal zepředu dozadu, zleva doprava, mírně shora dolů – průstřel hrudníku s ostřelením pravé paže jednotnou střelou) a střelnou ránu pravé ruky se vstřelem na dlaňové straně pravého předloktí pod loketním kloubem a s výstřelem na palcové straně pravého lokte (střelný kanál probíhal zepředu dozadu – průstřel horní končetina jednotnou střelou). Bezprostřední příčinou smrti pošk. bylo zhmoždění mozku vzniklé střelnou ránou hlavy a poranění srdce, plic a hrudní srdečnice v důsledku střelné rány hrudníku. Poranění hlavy a hrudníku samo o sobě bylo absolutně smrtelné a smrt nebylo možno odvrátit ani včasnou a vysoce specializovanou lékařskou pomocí. Vzhledem k chybění vtrysklých prachových zrn v místě vstřelu na čele vlevo lze konstatovat, že toto poranění vzniklo při střelbě ze vzdálenosti větší než jeden metr. U střelných poranění hrudníku a ruky nelze vzdálenost, z jaké bylo vystřeleno, určit, neboť ke střelnému zranění došlo přes oděv, který by případné prachové částice zachytil. Zcela jednoznačně se jednalo o střelná poranění způsobená výstřely z ruční palné zbraně používající jednotnou střelu.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství prim. MUDr. Jiřího Hladíka a MUDr. Olgy Plockové – Tatičové vyplývá, že pošk. J. [REDACTED] L. [REDACTED] utrpěl dva průstřely hlavy, a to jednak se vstřelem v pravé čelně spánkové krajině a s výstřelem vzadu na hlavě v levé temenně týlní krajině (střelný kanál probíhal zprava doleva, nepatrně šikmo dolů – poranění pravého čelního a levého temenního laloku mozku) a jednak se vstřelem vlevo před horním okrajem ušního boltce a s výstřelem v levé očníci (střelný kanál probíhal zleva doprava, lehce šikmo dolů – poranění levého čelního laloku mozku, měkkých tkání a kostry levé očnice a levého oka). Dále byly na těle pošk. zjištěny dva průstřely hrudníku, a to jednak se vstřelem vlevo na zádech a s výstřelem vpravo vpředu na hrudníku (střelný kanál probíhal zleva zezadu doprava dopředu, šikmo vzhůru – poranění levé plicy a srdce) a jednak se vstřelem vlevo na hrudníku a s výstřelem vpravo na hrudníku (střelný kanál probíhal zleva doprava tečně k hrudní stěně, lehce šikmo vzhůru – poranění svaloviny a podkoží přední stěny hrudníku, hrudní kosti a žeber) a dva průstřely levé paže se vstřely i s výstřely na hřbetní straně (střelný kanál probíhal u obou průstřelů svalovinou levé paže od malíkové k palcové straně, jednak pod úhlem asi 45° od vodorovné roviny a jednak téměř vodorovně). Bezprostřední příčinou smrti pošk. byla rozsáhlá poranění kostry a

orgánů hlavy a hrudníku neslučitelná se životem. Smrti pošk. nebylo možno zabránit ani včasným a odborným lékařským zákrokem. Z charakteru poranění hrudníku a levé paže vyplývá, že vznikla v důsledku výstřelů z větší vzdálenosti v době, kdy se pošk. nacházel ve vzpřímené poloze. Střelná poranění hlavy měla charakter poranění vzniklých výstřely z malé vzdálenosti. Vznik střelných poranění hrudníku a levé paže předcházel vzniku střelných poranění hlavy.

Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie Mgr. Andrey Brzobohatého a RNDr. Jiřího Fišera vyplývá, že v krvi pošk. F [REDACTED] L [REDACTED] B [REDACTED] L [REDACTED] ani J [REDACTED] L [REDACTED], odebrané při pitvě, nebyla zjištěna přítomnost alkoholu ani jiných těkavých látek.

Ze znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví balistika Kriminalistického ústavu Praha PČR – jejichž obsah byl stvrzen při hlavním líčení zpracovatelem Ing. pplk. B. Plankou, CSc., vyplývá, že 6 ks nábojnic a 4 ks střel ráže 9 mm Luger, jež byly zajištěné při ohledání místa nálezu pošk. manželů L [REDACTED], jakož i 5 ks nábojnic ráže 9 mm Luger, jež byly zajištěné při ohledání místa nálezu pošk. J [REDACTED] L [REDACTED], byly vystřeleny ze zkoumané pistole zn. Glock, model 34, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDACTED].

Z protokolu o vydání věci a pořízené fotodokumentace je nepochybné, že zkoumaná pistole zn. Glock, model 34, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDACTED] byla dne 20. října 2005 zajištěna u obž. při jeho zadržení policejními orgány v 07.30 hod. (zbraň byla opatřena optikou s nápisem „OKO“). Obž. měl při zadržení tašku, v níž kromě zkoumané pistole měl mj. i 8 ks prázdných plastových zásobníků s kapacitou 31 nábojů 9 mm Luger pro pistoli zn. Glock, 6 ks prázdných plastových zásobníků s kapacitou 17 nábojů 9 mm Luger pro pistoli zn. Glock, 1 ks plastový zásobník s kapacitou 17 nábojů 9 mm Luger pro pistoli zn. Glock plně naplněný ostrými náboji 9 mm Luger – obdobný zásobník byl i vložen ve zkoumané pistoli, 7 ks krabiček nábojů 9 mm Luger po 50 ks nábojů a 1 ks prázdné krabičky na náboje 9 mm Luger.

Z protokolu o domovní prohlídce v bydlíšti obž. dne 20. října 2005 vyplývá, že mj. byla zajištěna další prázdná krabička na náboje ráže 9 mm Luger, dále i návod k obsluze pistole zn. Glock a optiky na krátkou střelnou zbraň zn. „OKO“, doklady k pistoli zn. Glock,

model 34, notebook zn. HP COMPANY a mobilní telefony zn. Siemens SL 45 a Nokia 7110.

Z odborného vyjádření z oboru chemie, odvětví kriminalistická fyzikálně-chemická expertiza Kriminalistického ústavu Praha PČR vyplývá, že ve stěrech z dlaně levé ruky a vlasů obž. a jeho oděvních svršků (tmavěšedá mikina zn. C&A, světlešedá mikina zn. GEAR SPORT, černé jeansové kalhoty zn. HIS, tmavěmodrá bunda zn. XENA) byly nalezeny kulové částice jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny – též ve stěrech z batohu zelené barvy s výstuží pošk. J. [REDACTED] L. [REDACTED]. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika a fyzikální chemie Kriminalistického ústavu Praha PČR vyplývá porušení jednotlivých oděvních součástí pošk. manželů L. [REDACTED] a J. L. [REDACTED] (u něho i batohu). Zpracovatelé tohoto odborného vyjádření Ing. R. Vávra a Mgr. T. Kmječ při hlavním líčení potvrdili, že stanovení drah střel na základě porušení střelného charakteru, nalezených na oděvních součástkách pošk., je třeba považovat za orientační - pro stanovení drah střel je rozhodující nález soudního lékaře. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická daktyloskopická expertiza Kriminalistického ústavu Praha PČR vyplývá, že daktyloskopické stopy shodné s kontrolními otisky obž. byly nalezeny na prázdné krabičce od nábojů ráže 9 mm a na vnitřní straně levé poloviny plastového kufríku Glock u držadla - obě tyto věci byly vydány obž. Podle závěrů odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická genetická expertiza se nepodařilo na zajištěné pistoli zn. Glock (stěr rukojeti) izolovat DNA v dostatečném množství a kvalitě potřebném pro stanovení profilů DNA polymorfismů. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza PČR – Správa Středočeského kraje, Odbor kriminalistické techniky a expertiz, pracoviště Kladno vyplývá, že z vyhodnocení provozu a SIM karet telefonních přístrojů a notebooku obž. nebyly zjištěny žádné skutečnosti, jež by měly význam pro posouzení věci.

Ze zprávy Inspektorátu zbraní, střeliva, výbušnin a drog PČR Okresní ředitelství Kladno vyplývá, že obž. je držitelem platného zbrojního průkazu a je legálním držitelem samonabíjecí pistole zn. Glock, model 34, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDACTED] a další pistole téže značky a ráže, výr. č. [REDACTED] (tato pistole je od 17. února 2005 uložena na policejním oddělení).

Přítomnost obž. v kritické době smrti pošk. manželů L [REDACTED] v Brně potvrzují doklady poskytnuté rezervačním oddělením hotelu Continental Brno – z těchto dokladů vyplývá, že obž. byl v hotelu Continental v Brně ubytován od 12. do 14. října 2005.

Svědék Z [REDACTED] M [REDACTED] ve své výpovědi popsal okolnosti nálezů těl pošk. F [REDACTED] a B [REDACTED] L [REDACTED] v lesním porostu v blízkosti obce N [REDACTED], okr. Brno – venkov, dne 13. října 2005. Jeho výpověď koresponduje s výsledky ohledání místa činu. Těla pošk. manželů L [REDACTED] byla nalezena na okraji lesa na rozmezí katastrů obcí N [REDACTED], S [REDACTED] a Č [REDACTED], okr. Brno – venkov. Tělo pošk. F [REDACTED] L [REDACTED] leželo v poloze na zádech na lesní cestě, tělo pošk. B [REDACTED] L [REDACTED] pak v bezprostřední blízkosti, téměř rovnoběžně s tělem pošk. F [REDACTED] L [REDACTED], pouze s hlavou v opačném směru. V blízkosti těl pošk. byla nalezena sekerka, pilka a kovový vozík naložený dřívím. Na místě bylo zajištěno celkem 6 nábojnic ráže 9 mm a 4 střely. Na základě průstřelů stěn dřevěné boudy v blízkosti místa nálezů těl pošk. bylo odvozeno postavení střelce, které není v rozporu s výpovědí obž. Syn pošk. manželů L [REDACTED] Ing. L [REDACTED] L [REDACTED] ve svědecké výpovědi pouze popsal okolnosti, za kterých se dozvěděl o smrti rodičů (náklady pohřbu činily 30 349,-- Kč – obž. plně uhradil).

Svědkyňe V [REDACTED] L [REDACTED] - manželka pošk. J. L [REDACTED] uvedla, že pošk. J. L [REDACTED] dne 16. října 2005 okolo 15.45 hod. odejel jejich autem zn. Fiat Stilo do obce M [REDACTED], okr. Kladno, kde chtěl jít na procházku se psem. Vzhledem k tomu, že se pošk. dlouho nevracel a nebral ani mobilní telefon, začala bezúspěšně obvolávat zdravotnická zařízení. Okolo 19.00 hod. zatelefonovala bratru pošk. F [REDACTED] Č [REDACTED] a poté společně jeli pošk. do obce M [REDACTED] hledat. Prošli trasu, kterou pošk. obvykle se psem chodíval a na jejím konci našli tělo pošk. Výpověď V. L [REDACTED] plně koresponduje s obsahem svědecké výpovědi F. Č [REDACTED] – bratr pošk. J. L [REDACTED], jakož i s výsledky ohledání místa činu. Tělo pošk. J. L [REDACTED] bylo nalezeno v lesním porostu v katastru obce M [REDACTED], okr. Kladno, ve vzdálenosti asi 70 metrů od lesní cesty. Na místě bylo nalezeno 5 nábojnic ráže 9 mm. Ohledáním vozidla pošk. zn. Fiat Stilo JTG, reg. značka [REDACTED] nebyly zjištěny stopy, které by byly významné pro posouzení věci.

Svědék V [REDACTED] S [REDACTED] – majitel střelnice v D [REDACTED] uvedl, že obž. zná ze střelnice, kam pravidelně chodil trénovat od června do poloviny září 2004 vždy od úterý do pátku přesně ve 12.00 hod. („podle jeho docházky bylo možno nařizovat hodinky“). Střílel z pistole zn.

Glock vždy na terče postav tzv. dvojštělem – dvakrát na hlavu a dvakrát na hrud'. Asi po týdnu si obž. přinesl kolimátor – zaměřovač se světelným bodem, který je namontován pevně na zbrani a slouží k jednodušší a přesnější střelbě. Do střelby si obž. nenechával moc radit. Náboje si nosil vždy vlastní, zásadně používal plášťové střely.

Za zásadní důkazy pro formování svých skutkových zjištění považoval soud znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie a neurologie zpracované již v přípravném řízení Prof. MUDr. Jiřím Rabochem, DrSc., MUDr. Ladislavem Procházkou, PhDr. Karel Netíkem, CSc., a Prof. MUDr. Z. Seidlem, CSc. Poznatky k osobě obž. – k jeho vývoji, vlastnostem, studijním výsledkům, zájmům apod. - vyplývají i ze svědeckých výpovědí rodičů obž. MUDr. K. K. K., Ing. M. K. K. a sestry obž. A. K. K., jež shodně uvedli, že si jednání obž. neumí vysvětlit. S výchovou obž. nebyly žádné problémy – dobře se učil, byl klidnější povahy, asi v devíti letech začal používat počítač a práce s ním ho velmi zajímala. Poté, co se rodiče v roce 1992 rozvedli, obž. bydlel s otcem ve Slaném, aby nemusel dojíždět na gymnázium. I v této době se s ním matka pravidelně stýkala, jakož i poté, co byl otec od roku 1998 zaměstnán mimo ČR (s obž. se poté vídal při pravidelných návštěvách v ČR jedenkrát do měsíce). Obž. celkem třikrát začal studovat vysokou školu, ale nikdy studium nedokončil – naposledy se zdůvodněním, že mu vysoká škola nic nového nedává. Ještě předtím byl zaměstnán u Policie ČR a dále pracoval i jako řidič tramvaje v Praze. Obž. má uzavřenou povahu, obvykle se s ničím nesvěřoval. Je nekuřák a má odpor k alkoholu. Rád četl a jezdil autem na výlety. MUDr. K. K. K. dále i uvedla, že 13. října 2005 obž. nebyl celý den doma. Ve dnech 14. – 18. října 2005 se obž. choval normálně – neudělal nic, co by ji zarazilo či rozčílilo. Jako svědkyně byla vyslechnuta i bývalá přítelkyně obž. I. H. K., jež se s obž. seznámila při studiu v Českých Budějovicích v roce 2000. I tato svědkyně obž. označila za uzavřeného, nepostřehla v jeho chování nic výjimečného.

Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie Prof. MUDr. Jiří Raboch, DrSc., MUDr. Ladislav Procházka a PhDr. Karel Netík, CSc., jsou vysoce erudovaní odborníci s mnohaletými zkušenostmi ohledně posuzované problematiky. O správnosti a úplnosti jejich závěrů soud neshledal žádné pochybnosti. Z jejich písemně zpracovaného znaleckého posudku je patrný pečlivý přístup k zadané problematice - znalci brali v potaz a pečlivě analyzovali veškeré informace získané jak při vlastním vyšetření duševního stavu obž., tak i výtěžené z ostatních shromážděných důkazů (znalci měli k dispozici i výše

zmíněné svědecké výpovědi MUDr. K. K[REDAKOVANÉ], Ing. M. K[REDAKOVANÉ], A. K[REDAKOVANÉ], I. H[REDAKOVANÉ]). Při hlavním líčení Prof. MUDr. Jiří Raboch, DrSc., MUDr. Ladislav Procházka a PhDr. Karel Netík, CSc., své písemné závěry nejen osobně stvrdili, ale i vyčerpávajícím způsobem rozvedli a podrobně vysvětlili. Naprosto tak dle přesvědčení soudu není nutné vypracovávat nový či revizní znalecký posudek (event. po pozorování obž. ve zvláštním oddělení nápravného zařízení ve smyslu § 116 odst. 2 tr. řádu), jak navrhl obhájce obž., a to ani vzhledem ke sdělení, že se obž. 9. dubna 2006 úmyslně sebepoškodil ve vazbě – znalci se ve znaleckém posudku, jakož i při hlavním líčení i k této problematice dostatečně vyjádřili.

K uvedeným návrhům obhájce obž. považuje soud za nutné v obecné rovině ještě připomenout, že znalecké posudky jsou zpracovávány specialisty v určitém odvětví znalostí. Znalci jsou přibíráni v trestním řízení, aby došlo k objasnění takových skutečností, které příslušné odborné znalosti vyžadují. Soud pak znalecký posudek hodnotí podle volného uvážení jako každý jiný druh důkazu. Pouze soud může v procesu dokazování zhodnotit důkazy, a to i v tom směru, zda důkaz je věrohodný a zda skutečnost, o které podává zprávu, je prokázána. Soud měl tyto zásady při závěrech o úplnosti a správnosti znaleckého posudku Prof. MUDr. Jiřího Rabocha, DrSc., MUDr. Ladislava Procházky, PhDr. Karla Netíka, CSc., plně na zřeteli, přičemž uvedené závěry byly učiněny nejen na základě zevrubného zhodnocení předmětného znaleckého posudku, ale i na základě jeho konfrontace se skutečnostmi objasněnými na základě ostatních shromážděných důkazů.

Znalci u obž. nezjistili přítomnost závažnější duševní choroby. Byla konstatována pouze smíšená porucha osobnosti, která byla přítomna i v době páchání tr. činnosti, jež je obž. kladena za vinu. Rozpoznávací i ovládací schopnosti obž. vzhledem ke stíhané trestné činnosti byly zachovány. U obž. nebylo zjištěno poškození centrálního nervového systému, ani narušení paměti či vnímání, nebyla zjištěna ani chorobná motivace stíhaného jednání. Nic dle znalců nesvědčí pro to, že by obž. nadužíval návykové látky – nic u něho ani nesvědčí pro přítomnost sexuálně deviantních tendencí (obž. odmítl EEG vyšetření s tím, že se nejedná o sexuální delikt ani motivaci). Při tělesném vyšetření obž. byly zjištěny starší jizvy v podobě různých obrazců na levé paži (na pravé paži dva vodorovné řezy na předloktí) – jejich smysl obž. odmítl vysvětlit. Při psychiatrickém vyšetření obž. uvedl, že nikdy neuvažoval o sebevraždě, nic by na svém životě neměnil. V rámci klinického vyšetření znalci u obž. nezjistili aktuální sebevražedné tendence – obž. se při hlavním líčení k této problematice výslovně odmítl vyjádřit.

Dle znalce psychologa intelektové schopnosti obž. jsou aktuálně v pásmu vysokého nadprůměru, IQ = 130. Afektivita je chudá, labilní, egocentrická. Chybí schopnost empatie. Schopnost sociálního kontaktu je poruchová ve složce afektivní (afektivně nepřizpůsobivý) a motivační (nezájem o lidské okolí). Osobnost obž. je uzavřená, anomální, s rysy schizoidity, emoční oploštělosti, sebenejistoty, rigidity, pedanterie, nízké sebedůvěry, dráždivosti, podezíravosti, egocentrickosti, potlačované hostility a agresivity. Patrný silné obranné mechanismy. Obž. má neuspokojené potřeby uznání a uplatnění. Je vnitřně nejistý a nepevný a snaží se to kompenzovat důsledným, přísným přezkoušením se do všech podrobností. Pevně trvá na svých nárocích. Odmítá nároky, cítí se pokořen, prožívá dráždivý odpor a následkem naměstnaného podráždění je agresivní.

Jednání obž. v době páchaní tr. činů (jak je popsal ve své výpovědi) bylo znalci označeno za racionální, předem promyšlené, programované, pečlivě připravené. Obž. s vysokou pravděpodobností své činy, resp. způsob provedení svých činů připravoval relativně dlouho předem, v představách. Volba míst činů a obětí byla však do značné míry náhodná v tom smyslu, že obž. si velmi pravděpodobně při svých jinak zaměřených - či nezaměřených (bloumání) cestách vytipoval vhodné místo činu a na tomto místě vyhledal vhodnou oběť (o tom svědčí mj. fakt, že před smrtícím útokem na pošk. J. L. [REDACTED] nechal bez povšimnutí v lese se procházející dvojici). Způsob provedení všech smrtících útoků nese jednoznačně známky pedanterie obž. (rigidně se opakující znehybnění obětí střelnou ranou do hrudníku z dálky a usmrcení střelou do hlavy zblízka).

Psychologickým vyšetřením bylo dále zjištěno, že obž. má na jedné straně kolísavé, křehké sebehodnocení, a to i v sexuální sféře a vysoké ambice, nepochybně do značné míry podmíněné rodinou konstelací na straně druhé. Má silnou potřebu získat uznání, uplatnit se a být považován za významnou osobnost a směrodatnou autoritu. Tyto potřeby si vyvinul ve snaze překompenzovat komplexy nedostačivosti. Překompenzační povahu jeho jednání naznačuje nepochybně i jeho zvýšená snaha prezentovat se jako výrazně maskulinní typ. Jeho dosavadní vývoj, zejména v oblasti vzdělání, partnerských vztahů a profesionální kariéry, byl – z hlediska jeho ambicí – katastrofální a velmi pravděpodobně vedl u obž. k posílení pocitů nedostačivosti a k rezignaci na společensky akceptovatelné uplatnění v životě a tím ke zhroucení životních perspektiv. Ztráta životních perspektiv, nejasnost a nepevnost představ o vlastní roli v životě, selhání při hledání vlastní identity a přecitlivělost ve vztahu k vlastním schopnostem se odrážely v jeho partnerském edukačním a profesním tápání, v jeho náhlých,

nečekaných, nevypočitatelných životních rozhodnutích. To vše velmi pravděpodobně vedlo k rozhodnutí zásadním – byť destruktivním – způsobem změnit vlastní život. Volba prostředků změny – homicidální agrese střelnou zbraní – byla nepochybně podmíněna snahou prezentovat se jako výrazně maskulinní typ.

V motivační struktuře smrtících útoků obž. velmi pravděpodobně dominovala potřeba uvolnit naměřtané vnitřní napětí z flustrovaných existenciálně významných potřeb (vlastní identita, uplatnění, uznání), spojená s masivní hostilitou (nepřátelským postojem) vůči okolnímu světu. Jako vedlejší – nikoli však nepodstatný – motiv velmi pravděpodobně působila též potřeba uplatnění a získání uznání jako významné osoby.

Psychologickým vyšetřením obž. nebyla zjištěna taková poruchovost kognitivních (poznávacích) procesů, která by obž. znemožnila či významněji narušila schopnost vnímat, hodnotit, zapamatovat si a posléze adekvátně reprodukovat prožité události. Jeho schopnost podat přesnou výpověď je plně zachována. Vzhledem ke zjištěné poruše osobnosti a k výše popsaným obecným motivačním strukturám chování obž. je však jeho obecná věrohodnost, tj. sklon pravdivě popisovat prožité události, výrazně snížena. Toto snížení se projevuje zejména ve snaze blokovat informace, které by na něj mohly vrhnout nepříznivé světlo.

Vzhledem k osobnosti obž. a také k překompenzační povaze jeho jednání, k jeho rigiditě a odporu vůči ovlivňování a anetické sebe prezentaci odrážející se v naprostém nedostatku inhibičních mechanismů vůči agresi (empatie, soucitu, potřeby sounáležitosti, schopnosti emocionálních vazeb a zájmu o lidské okolí) považuje znalec psycholog možnost resocializace obž. aktuálně za prakticky vyloučenou s tím, že obž. je aktuálně z forenzně psychologického hlediska vysoce nebezpečný pro své okolí. Dle znalců psychiatrů specifická psychiatrická léčba, která by jasně a prokazatelně dokázala změnit nepříznivé povahové vlastnosti obž., k dispozici není. Ochranné psychiatrické ani jiné léčení nemůže zajistit ochranu společnosti před obž. – k této nemůže ani přispět a znalci proto nenavrhli u obž. uložení žádných ochranných opatření.

Pro možnost zcela jednoznačného a objektivního posouzení zdravotního stavu obž. byl vypracován i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie. Z tohoto znaleckého posudku vyplývá, že neurologickým onemocněním nelze tr. činnost obž. vysvětlit.

Klinické neurologické vyšetření provedené znalcem Prof. MUDr. Zdeňkem Seidlem, CSc., jakož i objektivní paraklinické testy - elektroencefalografické vyšetření (EEG) a výpočetní tomografie (CT) - prokazují normální nález, u obž. nebylo zjištěné žádné poškození mozku.

Prokázané jednání obž. soud ve shodě s obžalobou právně posoudil pod ad 1) výrokové části rozsudku jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. – obž. jiného úmyslně usmrtil a tento čin spáchal na dvou osobách a pod ad 2) výrokové části rozsudku jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák. – obž. jiného úmyslně usmrtil a tento čin spáchal opětovně.

Průběh skutkového děje, který je patrný z odpovědí obž. při výpovědi 20. října 2005 a jenž je potvrzován výše zmíněnými objektivně zjištěnými skutečnostmi, jednoznačně svědčí pro přímý úmysl (§ 4 písm. a/ tr. zák.) obž. smrt všech tří pošk. přivodit. Obž. si nejen uvědomoval, jaké následky působí a s těmito následky byl vždy nejen srozuměn, ale výslovně je způsobit chtěl, přičemž následek se mu vždy i podařilo realizovat. Vědomí obž. o tom, že jeho činy budou mít za následek smrt manželů L [REDACTED] a J [REDACTED] L [REDACTED], nutno především dovodit z jeho intelektových schopností a životních zkušeností, ze způsobu provedení útoku, jakož i z celkového hodnocení jeho osoby. Duševní stav obž. v době páchaní činů nebyl takového charakteru, že by mu bránil rozpoznat a uvědomit si důsledky svého násilného jednání. Vlastní způsob vedení jednotlivých útoků ve spojení s tím, na kterou část těla pošk. a jakou intenzitou útočil, zcela vylučuje, že by obž. chtěl jiný než nastalý následek. V tomto směru nejsou dány sebemenší pochybnosti. Je i zcela nepochybné, že k usmrcení manželů L [REDACTED] i J [REDACTED] L [REDACTED] došlo v příčinné souvislosti s úmyslným jednáním obž., když žádný důkaz ani jeho případný náznak nedovolují vysvětlení, že by se na jejich smrti mohl podílet někdo jiný než obž.

V případě usmrcení manželů L [REDACTED] došlo k naplnění zákonných znaků tr. činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák., neboť obž. jednal v přímém úmyslu usmrtil dvě osoby. Útoku proti pošk. J [REDACTED] L [REDACTED] se obž. dopustil po uplynutí tří dnů ve zcela jiné lokalitě, přičemž jak sám uvedl, k tomuto činu se rozhodl až následující den po usmrcení manželů L [REDACTED]. Skutek pod ad 2) výrokové části rozsudku proto soud posoudil ve shodě s obžalobou jako další trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák. Pod pojmem „opětovně“ dle § 219 odst. 2 písm. c) tr. zák. se podle současné judikatury rozumějí případy, kdy pachatel tr. čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák. opakuje, přičemž

není třeba, aby za takový čin byl již pravomocně odsouzen - „opětovnost“ činu podle § 219 odst. 2 písm. c) tr. zák. je dána samotnou skutečností, že pachatel stejný tr. čin již dříve spáchal. Podmínkou pouze je, že jde o dva samostatné tr. činy podle § 219 tr. zák. a nikoli o jeden pokračující tr. čin (znak opětovného spáchání činu nenaplnňuje), kdy při usmrcení dvou osob jde o znak dle písm. a) § 219 odst. 2 tr. zák., tj. spáchání vraždy na dvou nebo více osobách.

Použitá právní kvalifikace dle ust. § 219 odst. 1, 2 písm. a) a dle ust. § 219 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák. je u obž. nepochybně plně opodstatněna i z hlediska materiálního předpokladu daného ust. § 88 odst. 1 tr. zák., podle něhož se k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby přihlédne jen tehdy, jestliže pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti tr. činu pro společnost. Při zkoumání, zda je splněna materiální podmínka stanovená ust. § 88 odst. 1 tr. zák., je třeba vycházet z komplexního hodnocení stupně nebezpečnosti pro společnost dle hledisek uvedených v § 3 odst. 4 tr. zák. (viz dále). Již samotný způsob provedení a pohnutka nesporně zvyšují společenskou nebezpečnost posuzovaných činů obž. - spáchaných obdobným způsobem na celkem třech osobách - vysoko nad standardní rámec vražd této povahy.

Trestný čin vraždy podle § 219 odst. 2 tr. zák. má trestní sazbu 12 až 15 let odnětí svobody nebo výjimečný trest, což je podle § 29 odst. 1 tr. zák. jednak trest odnětí svobody nad 15 až do 25 let a jednak trest odnětí svobody na doživotí – ust. § 29 odst. 2, 3 tr. zák. taxativně stanoví souhrn předpokladů, které musí být splněny, aby bylo možné k uložení výjimečného trestu přistoupit.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry měl soud na zřeteli jednak účel trestu podle § 23 odst. 1 tr. zák. a dále bylo ve smyslu § 31 odst. 1 tr. zák. přihlíženo ke stupni nebezpečnosti tr. činů pro společnost, k možnosti nápravy a poměrům obž. Účelem trestu (§ 23 odst. 1 tr. zák.) je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páčání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti.

K určení stupně nebezpečnosti tr. činů obž. pro společnost hodnotil soud především hlediska uvedená v § 3 odst. 4 tr. zák. – význam chráněného zájmu, jenž byl činem dotčen; způsob provedení činu a jeho následky; okolnosti, za kterých byl čin spáchán; osobu

obžalovaného; míru jeho zavinění a jeho pohnutku. Po jejich zhodnocení jednotlivě i v souhrnu na zvýšení i snížení stupně nebezpečnosti činů obž. pro společnost, dospěl soud k závěru, že celkový stupeň nebezpečnosti činů pro společnost je u obž. mimořádně vysoký - mimořádně vysoký stupeň nebezpečnosti tr. činu pro společnost je vůbec nejvyšším stupněm, jaký trestní zákon zná, a představuje čin obzvlášť závažný, který se vymyká obvyklým měřítkům. V této souvislosti považuje soud pro úplnost za potřebné zmínit, že nebyla akceptována výhrada obhajoby při závěrečné řeči, že stupeň společenské nebezpečnosti jednání obž. lze označit za velmi vysoký nikoli však za mimořádně vysoký, jakož ani výhrada, že možnost nápravy obž. lze kvalifikovat za možná relativně ztíženou, ale nikoli za vyloučenou ... soud neakceptoval ani návrh obhajoby, aby při úvaze o trestu byla respektována jako polehčující okolnost lítost obž. nad svým jednáním – dle obhajoby obž. si je pocitu viny velmi výrazně vědom a lítost nad svým jednáním jistě cítí, přestože ji nikterak neprezentuje, neboť je to dáno jeho povahou a vědomím si následků, které si za své jednání ponese (svou lítost projevuje jak ke svým blízkým, tak i k pozůstalým - nepochybně svůj pocit viny a lítosti dal najevo i svým pokusem sáhnout si na život, byť je tento projev jakkoli nevhodný).

Závěr soudu, že jde o mimořádně vysoký stupeň nebezpečnosti tr. činu pro společnost se musí opírat alespoň o jednu z taxativního výčtu podmínek alternativně uvedených v § 29 odst. 3 písm. a) tr. zák., tedy buď o zvlášť zavrženíhodný způsob provedení činu nebo o zvlášť zavrženíhodnou pohnutku nebo o zvlášť těžký a těžko napravitelný následek. Zvlášť zavrženíhodný způsob provedení činu charakterizuje objektivní stránku trestného činu. Může záležet buď v povaze samotného jednání, např. ve vyšší míře surovosti, zákeřnosti, zvláštní lsti, brutality či zvrhlosti při provedení činu, než jaká obvykle bývá s tímto trestným činem spojena, nebo v povaze situace, místa, času, okolností a podobně. Lze přihlížet i k tomu, že oběť byla vystavena zvláštním fyzickým nebo duševním útrapám, zejména šlo-li o osobu nějakým způsobem handicapovanou (bezbranná žena, dítě, starý či nemocný člověk). Za zvlášť zavrženíhodnou pohnutku lze považovat takovou pohnutku, která je v příkrém rozporu s morálkou občanské společnosti a svědčí zpravidla o morální bezcitnosti, zvrhlosti, o bezohledném sobectví, o pohrdavém postoji k základním lidským hodnotám, zejména k lidskému životu (zvlášť zavrženíhodná pohnutka je v takových případech jednou z hlavních příčin spáchání tr. čin) – nepatří sem naopak pohnutka, která má podklad v přirozených citech člověka, např. žárlivost, jednání v afektu, v dlouhodobě stresové situaci, nebo pokud byla vyvolána biologicky, bez viny pachatele, např. pramení z jeho

deviantního pudového založení. Zvlášť těžký a těžko napravitelný následek představuje nenapravitelnou nebo jen velmi obtížně napravitelnou poruchu způsobenou trestným činem na nejvýznamnějších zájmech chráněných těmi ustanoveními trestního zákona, která dovolují uložení výjimečného trestu v této podobě. U trestného činu vraždy to může být úmyslné usmrcení většího počtu lidí, než postačuje podle ustanovení § 219 odst. 2 písm. a) tr. zák., u ostatních tr. činů usmrcení dvou a více osob.

Dojde-li soud po zhodnocení konkrétních okolností činu k závěru, že stupeň nebezpečnosti tr. činu pro společnost je mimořádně vysoký, pak může uložit trest odnětí svobody na doživotí, pokud současně shledá, že uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 15 až do 25 let. V hledisku účinné ochrany společnosti dle § 29 odst. 3 písm. b) tr. zák. je zdůrazněn požadavek generální prevence. Z tohoto hlediska je uložení trestu odnětí svobody na doživotí namístě tehdy, když jiné prostředky, a zejména i nejcitelnější jiné tresty nebudou s to účinně ochránit společnost před nejnebezpečnější kriminalitou, která velmi negativním a často nenahraditelným způsobem poškozuje základní společenské hodnoty. Formulací podmínky - „není naděje“, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 15 až do 25 let, dává tr. zákon najevo, že nestačí nedostatek jistoty, že se pachatel napraví kratším trestem, ale naopak, vyžaduje se rozumná jistota (prognóza), vycházející ze současných znalostí o možnosti napravit pachatele trestem odnětí svobody časově omezeným nad 15 až do 25 let. Taková prognóza je zmírněna ustanovením § 62 odst. 2 tr. zák., které umožňuje podmíněné propuštění z výkonu tohoto trestu po 20 letech jeho výkonu.

V posuzované věci jsou dle přesvědčení soudu naplněny jak podmínky zvlášť zavrženíhodného způsobu provedení činu a zvlášť zavrženíhodné pohnutky pro závěr o mimořádně vysokém stupni nebezpečnosti tr. činů obž. ve smyslu § 29 odst. 3 písm. a) tr. zák., tak i podmínky ve smyslu § 29 odst. 3 písm. b) tr. zák., že uložení právě trestu odnětí svobody na doživotí vyžaduje jak účinná ochrana společnosti, tak i absence naděje, že by bylo možno obž. napravit uložením trestu odnětí svobody kratšího trvání.

Trestným jednáním obž. došlo především k úmyslnému usmrcení tří osob. Obž. tak opakovaně porušil nejzákladnější zájem společnosti, kterým je zájem na ochraně lidského života. Tento porušený chráněný zájem spolu s nenapravitelným následkem v podobě smrti tří

zcela náhodných osob výrazně spoluurčuje celkový mimořádně vysoký stupeň nebezpečnosti činů obž. pro společnost.

Mimořádně vysoký stupeň společenské nebezpečnosti spoluurčují i způsob provedení činů a okolnosti, za kterých byly činy spáchány. Obž. svým násilným jednáním vůči pošk. manželům L [REDACTED] a J. L [REDACTED] prokázal zákeřnost, chladnokrevnost a naprostou lhostejnost k lidskému životu. Nutno především vidět chladnokrevnost, s jakou obž. plánoval usmrcení pošk. (jak sám uvádí, svůj první vražedný útok plánoval měsíc dopředu), ale i chladnokrevnost bezprostředně před vražednými útoky – vyčkávání na oběti, jež pak překvapil zákeřnou střelbou. Šlo o útoky, které pošk. nemohli předpokládat a při nichž neměli žádnou šanci se bránit – srov. i útěk pošk. J. L [REDACTED]. K uvedenému pak přistupuje neuvěřitelná chladnokrevnost a anetičnost obž. při „dobíjení“ ležících pošk. ranami do hlavy (aniž se jakkoli přesvědčil o jejich aktuálním zdravotním stavu). Souhrn uvedených okolností vedl soud k závěru, že je zjištěna existence zvláště zavrženíhodného způsobu provedení činu ve smyslu § 29 odst. 3 písm. a) tr. zák.

Při stanovení stupně nebezpečnosti tr. činů obž. hodnotil soud také osobu obž., a to včetně jeho předchozího způsobu života. Odděleně od stupně nebezpečnosti tr. činů obž. hodnotil soud v souladu s ust. § 31 odst. 1 tr. zák. i poměry obž., jimiž se rozumějí takové okolnosti týkající se osoby obž., které přímo nesouvisí se spácháním tr. činnosti, mohou však ovlivnit úvahy o trestu. Jde v podstatě o osobní a rodinné poměry, které existují v době rozhodování o trestu (např. zdravotní stav, věk apod.) – v poměrech obž. soud neshledal nic mimořádného.

K osobě obž. bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný. Po rozvodu rodičů v roce 1992 žil s otcem - vztah si udržel s oběma rodiči (u otce bydlel kvůli škole, aby nemusel dojíždět). Po absolvování gymnázia ve Slaném s průměrným prospěchem začal studovat na Masarykově univerzitě v Brně Přírodovědeckou fakultu, obor m [REDACTED], avšak po 2 – 3 měsících studia zanechal. Další rok studoval na téže univerzitě i [REDACTED] - ukončil pouze jeden semestr a poté studia opět zanechal. Následně od října 1998 absolvoval 5měsíční základní vojenskou službu a poté asi jeden a půl roku pracoval u Policie ČR (nejprve byl na MO v P [REDACTED] a poté byl v policejní škole v P [REDACTED], těsně před koncem školy od policie odešel s tím, že mu práce nevyhovuje). Od září 2000 do ledna 2002 byl obž. studentem [REDACTED] fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích –

studia opět zanechal na vlastní žádost, ač studoval bez zjevných problémů s celkovým průměrem 1,14. Poté pracoval jako řidič tramvaje u Dopravních podniků hl. m. Prahy – odešel v červnu 2003 (před odchodem vyhrál 320 000,-- Kč v televizní soutěži), pak již nepracoval. Obž. dosud nebyl soudně trestán. Matka obž. pracuje jako praktická lékařka. Otec obž. pracuje od roku 1998 v Belgii při NATO (nejdříve jako voják, poté jako civilní zaměstnanec). Mladší sestra obž. je studentkou 3. ročníku vysoké školy.

Osobu pachatele charakterizuje také jeho psychický stav v době činu. Při zkoumání duševního stavu obž. byla u obž. zjištěna smíšená porucha osobnosti, což je trvalá léčebně neovlivnitelná vada osobnosti projevující se nepříznivými povahovými vlastnostmi. Touto poruchou byl obž. postižen i v době vlastní trestné činnosti, ale tato porucha neměla forenzně významný vliv na jeho jednání. Obž. není postižen poruchou intelektu, není ani závislý na návykových látkách. Byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládat.

Výsledný mimořádně vysoký stupeň společenské nebezpečnosti činů obž. spoluurčují i míra zavinění obž. a jeho pohnutka. Obž. veškerou tr. činnost páchal v přímém úmyslu, přičemž o tom, že společenská nebezpečnost jednání, pro které byl uznán vinným, je beze sporu mimořádně vysoká, svědčí i to, že obž. byl uznán vinným dvěma tr. činy vraždy podle § 219 odst. 2 tr. zák., u něhož zákon umožňuje uložení trestu odnětí svobody na doživotí. Již v tomto jde o výjimečný případ - oba činy byly provedeny obdobným způsobem a se značnou dávkou bezohlednosti a zákeřnosti.

Každé úmyslné usmrcení člověka je svou podstatou surové a ve vztahu k hodnotě lidského života bezohledné a bezcitné, nicméně v dané věci míra bezohlednosti a bezcitnosti vysoce přesáhla rámeček, který je u tohoto typu trestné činnosti obvyklý a svědčí o morální zvrhlosti, bezohledném sobectví a naprosté neúctě obž. k lidskému životu. Obž. byl schopen uvažovat a jednat racionálně, tj. nejednal v afektu, panicky, zkratkově, naopak plánovitě, promyšleně, cíleně - dle vlastního vyjádření oběti si vybíral zcela náhodně, přičemž jej nemrzí, co se stalo, chtěl to udělat a udělal to vědomě. Ač obž. zmařil životy tří lidí, v průběhu celého tr. řízení nesdělil žádný pocit viny či lítosti. Dle přesvědčení soudu stupeň nebezpečnosti tr. činů obž. pro společnost je mimořádně vysoký i vzhledem k zvlášť zavrženíhodné pohnutce obž., jež v posuzované věci vyvěrá z jeho naprosté neúcty k lidskému životu.

Polehčující okolnosti (dle obhajoby opravňující uložit obž. trest odnětí svobody v sazbě nepřevyšující dvacet let) – dosavadní občanská i trestní bezúhonnost, doznání, náhrada škody pošk. Ing. L. [REDACTED] – sice hovoří ve prospěch obž., ale nemohou změnit závěr soudu o celkovém stupni společenské nebezpečnosti jako mimořádně vysokém, neboť celkový stupeň společenské nebezpečnosti je výslednicí všech shora uvedených kritérií a u obž. jsou uvedené polehčující okolnosti výrazně převáženy velmi intenzivním naplněním všech ostatních rozhodných kritérií – jednání obž. se mírou své společenské nebezpečnosti výrazně vymyká z rámce obdobně kvalifikované tr. činnosti jiných pachatelů a výše uvedené okolnosti pozbývají tak potřebnou kvalifikovanost.

Posouzení možnosti nápravy obž. trestem odnětí svobody nad 15 až do 25 let je otázkou právní. Soud ji řeší nejen na základě závěrů znalce psychologa, ale s přihlédnutím k mnohem většímu okruhu relevantních skutečností – nicméně znalecký psychologický posudek je v tomto směru nepostradatelným důkazem, neboť poskytuje vodítko a návod, jak s údaji nashromážděnými k osobě obž. v rámci hodnotícího procesu nakládat. Závěr, že není naděje, že by obž. bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 15 až do 25 let, soud založil na všestranném pečlivém vyhodnocení osobnosti obž., jeho předchozího života, příčin a podmínek jeho tr. činnosti. U obž. šlo o předem plánované zcela sobecké uspokojení vlastních potřeb svědčící o jeho naprosté morální zvrhlosti a o naprosté neúctě k lidskému životu. Z uvedeného je patrná výrazná narušenost obž. - tomu je i přímo úměrná možnost jeho nápravy – a dle názoru soudu nelze důvodně očekávat, že by u obž. postačoval k dosažení účelu trestu pouze trest odnětí svobody v rozmezí nad 15 do 25 let. Průběh hlavního líčení potvrdil, že obž. se napravit nemíní – při hlavním líčení neprojevil naprosto žádnou lítost, která je první podmínkou nápravy.

Dle přesvědčení soudu splněna je i další podmínka stanovená v ust. § 29 odst. 3 písm. b) tr. zák., kterou je účinná ochrana společnosti. V posuzované věci je třeba hledisko generální prevence obzvláště zdůraznit, neboť jednáním obž. došlo k hlubokému znepokojení veřejnosti, přičemž zájem se soustředil především na otázku, jak soud použije proti pachateli činů neobvyklé závažnosti prostředků, které k tomu tr. zákon dává. Obž. se dopustil činů, pro které lze těžko hledat odpovídající precedens – obž. jednoznačně uvedl, že jednal úmyslně a cíleně. Ze strany obž. šlo nejen o zákeřný a chladnokrevný způsob provedení činů, ale i plánovaný způsob usmrcení obětí s prvky vlastního potěšení z této činnosti - viz vyjádření obž. v přípravném řízení k dotazu obhájce: „nemrzí jej, co se stalo, chtěl to udělat, udělal to

vědomě“. Takové osoby je nutno natrvalo, resp. na rozhodně velmi dlouhou dobu z běžného společenského života vyloučit a eliminovat tak možnost dalšího protispoločenského jednání. Velmi podstatné je, že léčením nelze osobnost obž. změnit, a nelze tudíž vedle ukládaného trestu odnětí svobody spoléhat na podpůrné účinky léčebných opatření. Za tohoto stavu dle názoru soudu nutno obž. uložit ve shodě se závěrečným návrhem státního zástupce – přes shora zmíněné polehčující okolnosti – trest odnětí svobody na doživotí, tedy nejprísnejší trest jaký platný tr. zákon pachatelům v naší společnosti dovoluje uložit.

Zařazení obž. pro výkon trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou odpovídá nejen ust. § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák., ale i ust. § 39a odst. 3 (věta za středníkem) tr. zák., podle něhož pachatel, jemuž byl uložen výjimečný trest, musí být vždy povinně zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou (tj. nelze jej za použití § 39a odst. 3 tr. zák. zařadit do mírnějšího typu věznice).

Obž. ke spáchání tr. činů užil legálně drženou střelnou zbraň – pistoli zn. Glock, model 34, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDAKCE] jejímž byl vlastníkem, a proto mu byl uložen i trest propadnutí této věci – jsou splněny všechny podmínky ust. § 55 odst. 1 písm. a) a § 55 odst. 2 tr. zák. Podle § 55 odst. 3 tr. zák. se vlastníkem propadlé věci stává stát.

Pošk. V [REDAKCE] L [REDAKCE] a J [REDAKCE] L [REDAKCE] – manželka a syn zavražděného J [REDAKCE] L [REDAKCE] se společně připojili k tr. řízení s požadavkem na náhradu škody ve výši 2970,-- Kč za náklady pohřbu (náklady vynaložené na kremaci po odečtení dávky státní sociální podpory – výše doložena fakturou pohřební služby Syrius, s. r. o., Kladno). Jelikož nebylo možno náhradu požadované škody přiznat oběma pošk. společně, bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno. Obž. vůči uplatněnému požadavku nevznesl výhrady - naopak dal otcí pokyn, aby z jeho úspor bylo poskytnuto odškodnění pozůstalým pošk. Ing. L [REDAKCE] (realizováno 23. prosince 2003) a pošk. paní L [REDAKCE].

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci; poškozený, který uplatnil nárok

na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením před soudem vzdaly.

V Praze dne 12. dubna 2006

JUDr. Stanislav ČERNECKÝ
předseda senátu

